

Abstrakt:

Diplomová práce představuje koncept celoživotního učení jako ambiciózní politický projekt, který se zrodil na poli mezinárodních organizací počátkem 70. let a jehož dopad dnes sahá daleko za hranice národních států i vzdělávací politiky. Oblast vzdělávání je sice stále v působnosti národních vlád, avšak i zde se od 90. let projevují silné globalizační tendence, v jejichž důsledku je národní vzdělávací politika čím dál více ovlivňována nadnárodními institucemi. Přestože koncept celoživotního učení dnes slouží jako jednotný rámec, byl v průběhu svého vývoje interpretován různě a dosud neexistuje konsenzus o tom, co přesně znamená a jak by měl být v praxi konkrétně realizován. Cílem práce je na základě analýzy klíčových dokumentů srovnat pojetí celoživotního učení mezinárodní organizace UNESCO s pojetím OECD, jakožto dvou specifických pohledů na tuto problematiku. Komparace vychází z Rubensonova modelu (2004), jenž koncept celoživotního učení nahlíží skrze tři klíčové kategorie představující hlavní aktéry společenského života – stát, trh a občanskou společnost. Vzhledem k tomu, že zvolené téma je v České republice dosud málo zpracované, cílem práce je podat ucelený přehled, včetně kritického zhodnocení pojetí obou srovnávaných organizací.